

ЯК ТРЕБА БОРОТИСЯ В РЕАКЦІЙНИЙ ТРЕЙД-ЮНІІ.

Від Редакції. — Редакція не погоджується з деякими думками й поглядами автора цієї надрукованої статті, але поміщує її як статтю дискусійну. Проситься всіх товаришів, що цікавляться трейд-юніонним рухом, особливо ж його проблемами в Канаді та відношенням Комуністичної Партії до нього, висловити про цю справу свої думки. Для цього відкриваємо сторінки нашого часопису.

Здається, що ще ніколи не було так багато дискусій між радикальними робітниками на тему трейд-юніонного руху в Канаді, як зараз. Про це дискутують в шпаллах на юніонних мітингах, в робітничій пресі "Воркерів" і "Вон Биг Юніон Бюлетін" (Невже ж і це робітнича газета? — Корректор.) та всі вони і всюда не знають, що треба робити, де шукати виходу, а лише ставлять запитання: Що нам робити? І справді це питання важке та дуже тяжке до розв'язання. Деякі горе-радикали бажали-б розторопити А.Ф.П. в кілька мінут та збудувати класово-безкомпромісово-політично-революційну юнію. Та тут бда в тім, що ніякі хоч-би вони були-б найліпші, бажання не грають ролі. Не добрі, чи зіл бажання одиниць можуть керувати суспільними думками, а закони економічних та політичних відносин.

Наші горе-радикали з різними синдикалістичними й комуністичними захарками, частенько люблять послугуватися Марксом в своїх дискусійних балачках та писанині. Вони називають себе "дійсними комуністами", "знатоками марксизму", хотів до компартії не належать і раз-у-раз борються проти неї. Цим "знатокам" марксизму треба сказати, що вони обмінюють найголовніший ключ, при помочі якого розв'язується всякі питання. В "Комуністичний Маніфест", який так частенько люблять "цитувати" редактори "Вон Биг Юніон Бюлетін" говориться виразно і ясно так:

"Чи-ж треба багато думати, щоб зрозуміти, що коли змінюються життєві обставини людей, їх суспільні відносини й існують, то в купі з тим відмінюються й ріжні гадки, погляди й розуміння, одним словом їхня свідомість".

Чи в Канаді життєві обставини змінилися за останні кілька років? Ні. Вони аж погіршилися аж поліпшилися. Канада не відчуває в такій мірі того тугару світової війни, що його відчуває європейське населення взагалі, а робітничий клас зокрема. Тому ми й не можемо аж надто забагато дивитися на те, що діється в Європі й собі почитати робити те саме. Ми не можемо перескочити цих економічних та політичних відносин серед яких живемо. Мусимо читатися з фактами так, як їх бачи-

мо перед собою. Ніякі пусті фрази також нічого не зможуть зробити. Бо навіщо пускати нам "блэф", що ми вже готові до акції, як це не є правдиве? Кого ми думаємо настрахати цим? Треба нам тишити, що буржуазія не тупоумна й знає дуже добре, чи ми вже готові до якої-небудь акції, чи ні. Треба справу представляти такою, якою вона є.

Під теперішній час навіть члени К.П.К. серйозно взялися до розв'язання справи належності до трейд-юніонного руху в Канаді. Деякі, навіть активні члени партії, пропонують явно, аби члени партії вступили в А.Ф.П. та прилучилися до Кенедієв Бродергуд оф Рейлвей Емплоїс. А ще деякі пропонують, аби підійти ближче до О.В.Ю. та старатися прилучити її також до С.В. of R.E. і таким способом створити сильну самостійну юнію в Канаді. Наші товариші захоочені тим, що пару десятків бойлер-мейкерів та телеграфістів відорвалися від А.Ф.П. й вірять, що час настав починаючи масову акцію в організуванні окремої канадської юнії. Я на цьому місці заявляю, що я не є проти організування самостійної канадської юнії. Кожний класово свідомий робітник є за тим, щоб канадський трейд-юніонний рух зробили живимим, радикальним та боєвим, але тут приходить на нас числитися з обставинами, як про це говориться в "Комуністичному Маніфесті".

Ми всі, що не погоджуємося з А.Ф.П. і її консерватизмом, бажалимо не лише створити радикально-бою юнію, але й усунути визиск та економічну й політичну неволю. Але цього не вистарчає. Мусимо признати, що нас лише сотки, а тисячі робітників навіть й не думають про те, вони вдоволені з А.Ф.П., ще й навіть до неї не хоч належати. Отже мусимо погодитися з тим, що час на створення радикально-бою юнії ще не прийшов. Про це можуть говорити лише ті товариші, які не вміють студювати економічних відносин і ті, які уміють, але не бачуть, як тишчів відсталі робітників ще не цікавляться взагалі робітничим рухом. Ми самі далеко не знаємо, коли будемо проповідувати самостійну юнію в Канаді. Нам потрібно широким мас робітництва, бо без них ми безсилі. Ми вже раз зробили помилку на О.В.Ю., то другої такої помилки треба о-

стерігатися. Економічні відносини не дозволяють нам ще на такі кроки. Час ще не прийшов. Але ми можемо й на дальше провадити нашу агресивну роботу в реакційних юніях А.Ф.П. Наша праця відіграє й буде відігравати на дальше важну роль в робітничім русі, лише ніколи не стараймося кусати за одним разом по багато, побільше при слухаймося до рухів широким робітничим мас та пристосовуймося до них. А поки що працюймо й на далі в А.Ф.П. впливаймо на її міліонерів членство, підготуваймо його, а коли прийдуть сприятливі відносини, то вони самі рушають до масової акції та підуть за вказівками передового авангарду пролетаріату — компартії.

С. В. of R. E. і О. В. Ю. Скажимо навіть так, що канадське робітництво — готове вже й бажав відорватися від А.Ф.П. Чи таке відорвання можливе вже назвати радикальним рухом? Ні. Від Кенедієв Бродергуд оф Рейлвей Емплоїс аж смердит гомперсизмом. Це така сама організація, як і А.Ф.П., тільки, що "100% канадська". Часом вона покаже свій шось трохи "радикальній шось" від А.Ф.П., але не лише тому, шоби відірвати себе від неї.

Те саме із О.В.Ю. Правда, що в О.В.Ю. є одиниці, які дійсно пруться вперед і хоч невідомо, то проте шире бажали-б створити радикальну юнію. Але більшість членів О.В.Ю. належать до неї не тому, що вона радикальна (в теорії), але так просто з патріотичного обов'язку. Кожний робітничий патріот ворожо відноситься до Злучених Держав й навіть говорить отверто так: "Я є британський підданий і не хочу платити свої гроші на піддержку чужої держави, тому наlezжу до канадської юнії — О.В.Ю.". Багато членів О.В.Ю. навіть дуже ворожо відноситься до радикальних соціалістів та комуністів, а підчас виборів голосують за старими буржуазними партіями. І з тим тут думатися та творити канадську радикальну юнію?

Ми повинні попірати всі сироби до самостійної канадської юнії, але лише з тим, де вони виходять масово з новизни, де, от як між майнерами, ця потреба назрала і там склалися на не обставини.

Тяжко боротися в реакційній юнії класово свідомому членству, що є в меншості, але шоб-ж робити? Сама ця боротьба показує нам, що час ще не прийшов до масового радикалізовання трейд-юніонного руху. Бо коли-б було декиме боротися, або шобаконито не треба було боротися, коли-б всі члени юнії були вже класово свідомими та були радикаль-

них поглядів, то в той час не було-б перед нами й цього питання, над яким вже від давна й зараз сушимо свої голови. Деякі члени компартії говорять, що "ми ніколи нічого не зробимо в А.Ф.П.". А самі урядники, як п.п. Грін, Джанстон і Ко. не можуть й спати спокійно й раз-у-раз видають відозви до своїх льокалів, аби уважали та не допускали радикалів на посади урядників. Це потверджує, що ми можемо шось зробити, бо інакше Грін і Джансон не б'ються. Бачите, що згадані панове предбачують свій упадок, а ми кажемо, що "ніколи нічого не зробимо" і вже задумуємо лунчистися з Кенедієв Бродергуд оф Рейлвей Емплоїс та О.В.Ю. З під рини та на дощ!

Ми звернули свої очі на Велику Британію. Нам ще дуже далеко, аби ми стали на рівні з британськими робітниками. Робітництво Великої Британії вже провадить боротьбу з реакційними лідерами юнії довіг роки. Ми шойно народилися. Вони живуть в країні індустрії, а ми в країні фермерів. В них шобаконито інші продукційні, політичні й соціальні відносини, як у нас. Нам лише треба придиватися до їхньої праці та вчитися від них. Навіть у Великій Британії ще не всі трейд-юнії радикалізовані. Ця Європа шойно переходить з табору опортунізму до рядів радикального трейд-юніонізму під керівництвом компартії. Значить, що й ми не дуже позаді них.

Наша робота повинна-б дальше продовжуватися в реакційних трейд-юніях так само, як й до цієї пори. Треба лише помешче крику та голосних фраз, а побільше діла. Ми зможемо успішніше провадити нашу боротьбу в А.Ф.П. лише тоді, коли зуміємо поступити тактично, коли зможемо пошукати на свою сторону ширший загал членства, коли те членство зрозуміє нас, наші плани, цілі й завдання. Шоби широкій загал членства міг зрозуміти нас, то треба до них підходити не відразу з високою філософією, а представляти їм їхній власний щоденний життєвий стан, показувати на Європу взагалі, а на Велику Британію зокрема. В легкій і зрозумілій шобі треба представляти їм махінації їхніх провадників і взагалі цілу роботу високих урядників з "Гренд Ладж".

Це все, що ми можемо зараз робити в реакційних юніях. Поле до цієї праці в них є: фабрики, шали, юніонні збори, преса, масові зібрання, дебати та вільні дискусії.

Робім, що тільки можемо, але ніколи не стараймося скакати через воду, через яку не можемо навіть камінчиком перекинути.

В КРАЇНІ НЕВОЛІ І СЛІЗ.

ЗАБИЛИ В ШКОЛІ УКРАЇНСЬКУ ДИТИНУ.

Холмське "Наше Життя" з 3 січня містить таку новинку: "Всевладний міністер освіти Грєбскі ввів у науку до початкової школи вправи зі зброєю. А що в тих школах рівночасно вивчується польську мову в невинисті до всього непольського, то недавно (в перших днях грудня мин. року) в Бересті сталася страшна подія: ученик "повишньої" школи на Кобринській вулиці — Поляк Огінк зарізав учня Українця Карпука, сина робітника. Сталося це в часі тої славної Нагоди зі зброєю. Чутка йде, шоб Огінк давно хотів помститися на "ворогові", а напередодні тих нещасних "п'явчених" точни ножа (з ножами нібито вправи роблять у школі) Школа збула все 50-ма золотими на труну, але того не стало навіть на купівлю місця на могилках. Ніхто зі школи і не був на похоронах".

СИЛЬВЕСТРОВА СТРІЛЯНИНА В ПОЗНАНІ.

Познанський Польки, що пересядки німецькими традиціями, як що року, так і цього-ж Сильвестра приготовлялись до забав на вулиці серед оковиків. Тільки з такою ріжницею, це велике привселюдне свято замаршило цього року чутками про пригтовані погроми. Чи-

ВІСТІ З РАДЯНСЬКОГО СОЮЗА.

УКРАЇНІЗАЦІЯ В КРИВОМУ РОЗІ.

Харківські "Вісти" подають: "У Кривому Розі українізація йде прискореним темпом. У місті функціонує 14 курорів для навчання української мови. До тепер в цілості українізовані народні школи та відділ народної освіти а також робітничо-селянська інспекція". — В тому-ж числі є така замітка про українізацію гірників у гірничих підприємствах Чернігівщини та Харківщини: "На підприємствах Чернігівщини та Харківщини є 93 відсотки українців". Вся праця у фабричних комітетах ведеться російською мовою. Президія рішила, шоби не пілішю 1. лютого 1926 р. всі райкоми, Спілки гірників в Чернігівщині, Харківщині й в Кривому Розі вели всю масову роботу українською мовою".

ЗРІСТ УКРАЇНСЬКОГО ХЕМІЧНОГО ПРОМИСЛУ.

Всеукраїнська Рада Народного Господарства ствердила великий зріст хемічного промислу на Україні, яка виробляє тепер 70 відсотків усіх солових продуктів у С.Р.С.Р. Цілий

хемічний промисл України вивосив 50 відсотків усього хемічного промислу в С.Р.С.Р. Дальший розвиток українського хемічного промислу видивгає в усій остроті справу забезпечення його-кваліфікованими техніками. Тепер на хемічних фабриках України є заледви 55 техніків на 6.000 робітників. Всеукраїнська Рада Народного Господарства звернулася до Держділяну України з домагами ужити надзвичайних заходів для підготовки технічного персоналу шляхом застосування цілого ряду фахових шкіл. Крім цього домагається вона висилки техніків за границю.

ПОСТАНОВА ПРО МОВУ.

Раднарком України прийняв постанову, на основі якої на всіх засіданнях урядових установ, на зборах, на зборах виборців районних і сільських рад, на засіданнях виконкомів і інших обов'язує мовити національною, що має в даному селі чи районі чисельну перевагу населення. Всі урядники органів державної влади мусять у тих місцевостях зна-

ти крім української мови ще й мову більшості населення, що замешкує дану територію. Всі акти і документи, публічно-правного характеру публікують урядові органи в двох мовах: в українській та в мові тої національності, що творить більшість. По російській редакції акти тільки у випадках, коли цього вимагають-інтересовані особи споміж населення. Все діловодство в урядових канцеляріях ведеться мовою національної більшості. Всі обов'язкові постанови районних виконавчих комітетів публікують в українській мові та в мові національної більшості. Наведена постановва впливає з основних законів У.С.Р.Р. про права мови для національних меншостей на Україні.

14. ПАРТИЙНИЙ З'ЇЗД Р.К.П.

На 14. з'їзді Р.К.П. в Москві у Крєміл прибутих було 1.233 делегатів, що астували 1.025, 000 партійних членів і кандидатів цілого Радянського Союзу. Стали дані відомості з партійної діяльності в імені Центрального Комітету партії. З відомими Сталіна про партійну політику так у внутрі Радянського Союзу, як і в заграничній політиці погодився цілий з'їзд, з відомим делегатів ленінградського округу з Зіновієм на чолі. Зіновій і ленінградські делегати обігрували політику партії у відношенні до куркуля. На їх думку сила куркуля зростає надмірно. Така політична лінія була ленінградські делегати недоволені. Сталин, Бухарін і інші промочі доказали, що трітійа перед зростом сили куркуля — перебільшена. В промисловості досягнуто великого поступу, ролі приватного капіталу постійно меншає, зате ролі державної підприємства, які є основою для будови соціалізму, Радянський Союз працює над таким уладженням свого господарства, шоб бути зовсім незалежним. Також на село звернено відповідну увагу. Слова Леніна: "Обігруймо до села!" — перевертяться в життя. Так сільську бідноту, як і селянське середняцтво підмагається в їх господарській боротьбі з куркулем. На довір ленінградської делегації, що "лен" значить відворот, — відновити славіні комуністичний теоретик Бухарін, що Ленін уважав "лен" стратегічним маневром в найвищому стилі, та що в ньому слід розрізняти три елементи: перший: елемент відступу, другий: перегрупування сил, третій: похід на нову фронт тову лінію.

Звіт Центрального Комітету прийнято 556 голосами проти 55: таким чином партія станула на становищі Центрального Комітету.

Відновляйте передплату на "Укр. Роб. Вісти"!

ЛЕНІН В ЖОВТНЕВІЙ РЕВОЛЮЦІІ.

(За редакцією В. Чубаря.)

(Продовження.)

ЯК ЛЕНІН ДО РОСИ ПРИХАВ.

(Спопівні Ф. Раскольніков.)

— А чи знаєте, сьогодні ввечері до Петрограду приїждить Ленін, — сказав мені Леонід Миколаєвич Старк. Це було 3. квітня 1917 року. Повідомлення підтвердилося. І в умовний час ми разом з Левом Борисовичем, Ольгою Давидовною й тов. Теодором поїхали на Фінляндський вокзал. Там, як завжди, було людно й гучно.

У вагоні товариш розповідав про Володимира Ліча й посміхався, коли згадував, яку зустріч готували йому петербурзькі товариші: "Треба знати Ліча, він так ненавидить все урочисте".

Ось пролунав перший дзвоник, що казав про його наближення. Ми всі вийшли на перон... Тут жваво розмовляючи під наметом свого червоного прапору, нетерпляче чекали потяг робітників Стрєльницького збройного заводу.

Вони кілька верств пройшли пішки для зустрічі свого провадиря.

Нарешті, швидко промайнули три засліплююче освітлені ліхтарі паротягу, а за ними замігали освітлені вікна вагонів з все тихше, все повільніше. Потяг зупинився, й ми зараз-же пі-

знали над натовпом робітників постать Леніна. Робітники високо піднесли Ліча над своїми головами й перенесли його в залю. Тут всі, хто приїхав з Петрограду, один по одному, протискувалися до нього, ширю вітаннями з поворотом до Росії. Ми всі, хто бачив Ліча вперше, нарівні з його старими партійними друзями й родичами, цілувалися з ним, ніби то давно його знали. Він був якомсь-то безмарно веселий і усміхнений на жадну хвилину не сходила з його обличчя. Було помітно, що повернення на батьківщину, охоплену подумям революції, дає йому немовну радість. Не встигли ми всі привітатися з Лічем, як збентежений, схвилюваний радістю побачення, Камєнев швидко увійшов у залю, ведучи за руку не менш схвилюваного товариша Зіновева. Тов. Камєнев знайомить нас з останнім і, стиснувши йому міцно руку, ми всі оточуємо Ліча та йдемо до його вагону.

Лєв увійшовши у купе й сівши на канапу, Володимир Ліч зараз-же звертається до Камєнева:

— Що ви пишете у "Правді"? Ми бачили кілька чисел і дуже вас лядали... — чуємо ми по батьківськи докірливий голос Ліча, який ніколи не ображає. Стрєльницькі товариші прохують Леніна сказати кілька слів. Але він захопився розмовою з Камєневим: так багато треба знати, а ще більш висловити.

Тимчасом потяг непомітно підходить до Петрограду. Вздвож шєі платформи, до якої підходить наш потяг, по обох її боках, залишаючи широкій прохід в середині, струнко стоять матроси 2-го батальйону флотського екіпажу. Командир екіпажу, Максимов, молодий офіцер з прапорщик флоту, який з захопленням робить кар'єру на революції, виступає впе-

ред, пересікає шлях Ленінові й виголошує промову-привітання. Він закінчує її цікавим висловленням надії, що Ленін увійде в склад Тимчасового Уряду. Ми з усмішкою вислухуємо цю нісенітницю. "Ну, гадаю, покаже вам Ленін участь у Тимчасовому Уряді. Не зрідьте! Не зрідьте, коли другого дня Ліч публічно з'ясував свій програм, Максимов, вискочені і дитина в справах політики, вмістив у буржуазних газетах листа до редакції, відхрещуючись у йому від зустрічі Леніна і пояснюючи свою увагу в ній тим, що ніби-то не знав, що він проїхав через Німеччину.

А матроси масовики не мали підстав казати, бо вже тоді вони бачили в Ленінові свого визнаного провадиря.

А Ленін, відповідаючи на таке побажання про вступ його до складу Тимчасового Уряду, гучно кидає своє бойове гасло: "Хай живе соціалістична революція".

На стайці сила силена народу. Переважно робітництво. Ленін проходить в "урочисті і партаменти" Фінляндського вокзалу, де його вітають представники Петроградської Ради. Він коротенько відповідає, закінчуючи свої слова вигуком: "Хай живе соціалістична революція!".

Нарешті, з тим самим гаслом він звертається до тисячного натовпу, який зібрався на площі перед вокзалом, шоб вітати старого провадиря російського пролетаріату.

Цю промову Ленін виголошує, стоючи на авто-панцирку.

Ленін відїздить у фортецю більшовизму, бувший будинок коханки царя Миколи, Кшєсінської. Цей будинок після Лютневої революції заняли наші керуючі партійні установи.

мало людей з переляку сиділо дома. Побожовання випрадалися. На т. зв. Площі Свободи юрба розбила 46 крамниць, грабуючи добро, або бодай розбиваючи шибі. Раніш одного комісаря і чимало поліцаїв. Арештували більш 150 осіб.

ВИСТУП БЕЗРОБІТНИХ У ПОЛЬЩІ.

Дня 31. грудня в Лоді тишачня юрба безробітних почала штурмувати будинок вояводства про видачу грошевої допомоги. Недопущені до вояводи безробітні почали бити вікна в будинку вояводства. Було викликано агоніи поліції, що арештувала кілька десятків осіб, обурені безробітні кидалися бити вікна в сусідніх будинках. Виступ безробітних викликав у місті паніку. Магалини через побожовання розгрому були заціпнені.

НОВОРІЧНІ ПРОВОКАЦІЇ.

"Діло" подає, що провокатори, які відко не мають уже ніякого нішого поля діяльності, заходять до приватних помешкань зі запитом, чи господарі дали вже складку на тайну українську організацію. Коли одна пані на вулиці Курковій заявила, що на таку організацію не дає, ті спитали навіщо, чи вже раніше зложила дещо.

ВІСНОК З РАДЯНСЬКОГО СОЮЗА.

УКРАЇНІЗАЦІЯ В КРИВОМУ РОЗІ.

Харківські "Вісти" подають: "У Кривому Розі українізація йде прискореним темпом. У місті функціонує 14 курорів для навчання української мови. До тепер в цілості українізовані народні школи та відділ народної освіти а також робітничо-селянська інспекція". — В тому-ж числі є така замітка про українізацію гірників у гірничих підприємствах Чернігівщини та Харківщини: "На підприємствах Чернігівщини та Харківщини є 93 відсотки українців". Вся праця у фабричних комітетах ведеться російською мовою. Президія рішила, шоби не пілішю 1. лютого 1926 р. всі райкоми, Спілки гірників в Чернігівщині, Харківщині й в Кривому Розі вели всю масову роботу українською мовою".

ЗРІСТ УКРАЇНСЬКОГО ХЕМІЧНОГО ПРОМИСЛУ.

Всеукраїнська Рада Народного Господарства ствердила великий зріст хемічного промислу на Україні, яка виробляє тепер 70 відсотків усіх солових продуктів у С.Р.С.Р. Цілий

ПОСТАНОВА ПРО МОВУ.

Раднарком України прийняв постанову, на основі якої на всіх засіданнях урядових установ, на зборах, на зборах виборців районних і сільських рад, на засіданнях виконкомів і інших обов'язує мовити національною, що має в даному селі чи районі чисельну перевагу населення. Всі урядники органів державної влади мусять у тих місцевостях зна-

ти крім української мови ще й мову більшості населення, що замешкує дану територію. Всі акти і документи, публічно-правного характеру публікують урядові органи в двох мовах: в українській та в мові тої національності, що творить більшість. По російській редакції акти тільки у випадках, коли цього вимагають-інтересовані особи споміж населення. Все діловодство в урядових канцеляріях ведеться мовою національної більшості. Всі обов'язкові постанови районних виконавчих комітетів публікують в українській мові та в мові національної більшості. Наведена постановва впливає з основних законів У.С.Р.Р. про права мови для національних меншостей на Україні.

14. ПАРТИЙНИЙ З'ЇЗД Р.К.П.

На 14. з'їзді Р.К.П. в Москві у Крєміл прибутих було 1.233 делегатів, що астували 1.025, 000 партійних членів і кандидатів цілого Радянського Союзу. Стали дані відомості з партійної діяльності в імені Центрального Комітету партії. З відомими Сталіна про партійну політику так у внутрі Радянського Союзу, як і в заграничній політиці погодився цілий з'їзд, з відомим делегатів ленінградського округу з Зіновієм на чолі. Зіновій і ленінградські делегати обігрували політику партії у відношенні до куркуля. На їх думку сила куркуля зростає надмірно. Така політична лінія була ленінградські делегати недоволені. Сталин, Бухарін і інші промочі доказали, що трітійа перед зростом сили куркуля — перебільшена. В промисловості досягнуто великого поступу, ролі приватного капіталу постійно меншає, зате ролі державної підприємства, які є основою для будови соціалізму, Радянський Союз працює над таким уладженням свого господарства, шоб бути зовсім незалежним. Також на село звернено відповідну увагу. Слова Леніна: "Обігруймо до села!" — перевертяться в життя. Так сільську бідноту, як і селянське середняцтво підмагається в їх господарській боротьбі з куркулем. На довір ленінградської делегації, що "лен" значить відворот, — відновити славіні комуністичний теоретик Бухарін, що Ленін уважав "лен" стратегічним маневром в найвищому стилі, та що в ньому слід розрізняти три елементи: перший: елемент відступу, другий: перегрупування сил, третій: похід на нову фронт тову лінію.

Звіт Центрального Комітету прийнято 556 голосами проти 55: таким чином партія станула на становищі Центрального Комітету.

Відновляйте передплату на "Укр. Роб. Вісти"!

ЧИ ВИ ВЖЕ МАСТЕ найновішу книжку відомого пролетарського письменника М. ПРІЧАНА **КАРПАТСЬКА НІЧ** що недавно вийшла з друку? Якщо не маєте її ви самі, або ваші знайомі, то постарайтеся купити, а буде мати корисну книжку в хаті. Не трагуйте вартості навіть тоді, як ви переплачуєте її. Це добра повість з воєнних часів в Галичині і з життя робітництва в Америці. Коли читаєте, то не можете так довго відірватися від книжки, доки не переплачуєте до кінця. Письменник М. Пritchard сам пережив війну і вірно описує всі ті страшні події в старому краю. Читачи "Карпатської ніч" в рівночасно багато вчитесь і то в найбільш приступний спосіб, бо ціла книжка написана незвичайно зрозумілою мовою. Надрукована вона на найкращому папері, окладина з артистичним малюнком в двох кольорах. **КУПІТЬ, А НИКОЛИ НЕ ПОЖАЛІТЕ! РОЗПОВІСНОЮННО-ТЕ СКРІЗЬ ЦЮ КНИЖКУ.** Виславляють книжки за попереднім надісланням грошей. ЦІНА 50 ЦЕНТИВ ЗА КНИЖКУ. Замовлення з грівним посилати на таку адресу: **Ukrainian Labor News Cor. Pritchard & McGregor Winnipeg, Man.**